

KONFLIKTY PRZESTRZENNE NA STYKU ISTNIEJĄCEJ ZABUDOWY ZAGRODOWEJ I PLANOWANEJ ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ NA TERENACH WSI STREFY PODMIEJSKIEJ WŁĄCZONYCH DO OBSZARU MIASTA BIAŁEGOSTOKU

SPATIAL CONFLICTS OF EXISTING AGRICULTURAL BILDINGS AND FUTURE HOUSE BILDINGS IN SUBURBAN AREAS, INCLUDED TO TOWN AREA OF BIALYSTOK

Jerzy Tokajuk
mgr inż. arch.

STRESZCZENIE

Obszar Miasta Białegostoku powiększa się poprzez przyłączanie terenów z gmin sąsiednich. Pojawia się problem konfliktu funkcjonalno – przestrzennego istniejącej zabudowy rolniczej z planowaną zabudową mieszkaniową. Plan miejscowy na obszarach wiejskich w strefie podmiejskiej powinien jednoznacznie rozstrzygać o przeznaczeniu terenu. Likwidacja działalności rolniczej na obszarach przyłączonych jest nieunikniona.

Słowa kluczowe: strefa podmiejska, przyłączanie terenów, zabudowa zagrodowa i mieszkaniowa, konflikt funkcjonalno – przestrzenny,

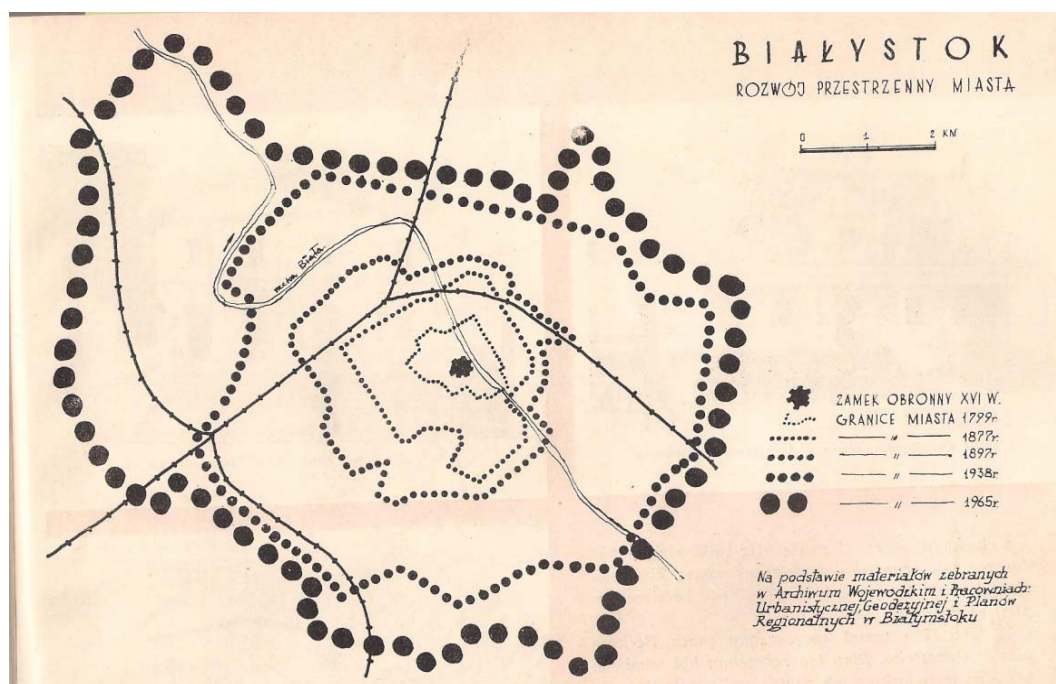
ABSTRAKT

Bialystok City area is growing by binding sites of neighboring municipalities. There is a problem of conflict functional - spatial existing agricultural buildings with a planned residential development. Local plan in rural areas, suburban areas should be unambiguously resolved to allocate land. Removal of agricultural activity in areas connected is inevitable.

Key words: suburban zone, attachment sites, farm buildings and housing, conflict functional – spatial.

1. WSTĘP

Oddziaływanie wielkiego miasta, powiększanie jego granic powoduje nieuniknione konflikty funkcjonalno przestrzenne. Na podstawie doświadczeń związanych z zagospodarowaniem terenów wiejskich strefy podmiejskiej i terenów włączonych do obszaru miasta Białegostoku można postawić tezę, że pogodzenie zabudowy zagrodowej i działalności rolniczej z zabudową mieszkaniową jest często niemożliwe, a likwidacja funkcji zabudowy zagrodowej i działalności rolniczej jest tylko kwestią czasu. Do rzadkości należą sytuacje, kiedy w sposób bezkonfliktowy istnieją obok siebie gospodarstwa rolne z budynkami mieszkalnymi, ale i też inwentarskimi i gospodarczymi, prowadzące hodowlę zwierząt czy przetwórstwo rolno – spożywcze i gospodarstwa domowe z budynkami mieszkalnymi o funkcji wyłącznie mieszkaniowej, których użytkownicy prowadzą tryb życia zupełnie niezwiązany z rolnictwem.

Ryc. 1. Granice miasta w latach 1799, 1877, 1897, 1938, 1965. Białystok Rozwój Przestrzenny Miasta, 1969
 Fig. 1. City limits in years 1799, 1877, 1897, 1938, 1965. Białystok Space Development of City, 1969

2. ROZWÓJ PRZESTRZENNY MIASTA BIAŁEGOSTOKU

Miasto Białystok zostało założone przez Stefana Mikołaja Branickiego, stolnika wielkiego koronnego, wojewodę podlaskiego, starostę bielskiego i brańskiego - ojca hetmana Jana Klemensa, w 1692r. na północny zachód od założenia pałacowego Branickich. Miasto zostało usadowione na 3 włókach ziemi, czyli na powierzchni około 50 ha. W tym roku założyciel uzyskał prawa miejskie dla Białegostoku od króla Jana III Sobieskiego i rozpoczął budowę, na miejscu istniejącego dworu obronnego, barokowego pałacu. W kolejnych dziejach do granic dzisiejszego miasta Białegostoku w pierwszej kolejności, bo już w połowie XVIII wieku, wraz z lokacją miasta przez hetmana Jana Klemensa Branickiego, włączono, położoną na prawym brzegu rzeki Białej wieś Bojary. Kolejnymi wsiami wchłoniętymi przez organizm miejski były Białostoczek, Starosielce, Słoboda (Swoboda), Ogrodniki Wysokostockie i Wysoki Stoczek oraz osady młyńskie Antoniuk

i Marczuk. W następnych latach, do wybuchu II wojny światowej, do roku 1939 obszar miasta Białegostoku obejmował 39 km².¹

W latach pięćdziesiątych XX wieku w skład terenów Białegostoku weszły całe wsie: Bacieczki, Bacieczki Kolonia i Korycin. Ponadto część gruntów wsi Klepacze, Krupnik, Fast, Zawad i Zaścianek. Włączono również część obszaru lasów państwowych uroczyska Ignatki w Nadleśnictwie Dojlidy (z gminy Bacieczki) i część lasów państwowych Nadleśnictwa Dojlidy (z gminy Dojlidy) o łącznej powierzchni 755 ha. Również od tego czasu miasto Starosielce było częścią Białegostoku.² W latach siedemdziesiątych włączono do miasta Białegostoku obszary wsi Bagnówka, tereny Zakładów Silikatowych, obszary lasów państwowych o nazwie „uroczysko Pietrasze”, „uroczysko Antoniuk”, obszar stawów dojlidzkich i teren cmentarza prawosławnego „Dojlidy” o łącznej powierzchni 920 ha³.

W ostatnich latach Białystok wchłonął – w roku 2002 wieś Zawady (420 ha) z obszaru Gminy Dobrzyniewo Kościelne (Ryc. 2 - północna część miasta) i – w roku 2006 wieś Dojlidy Górne, Zagórki, części Kolonia Halickie (830 ha) z obszaru Gminy Zabłudów (Ryc. 2 – południowa część miasta).

W ten sposób miasto osiągnęło obecną powierzchnię około 102 km².

3. PROBLEM ASYMLACJI OBSZARÓW PRZYŁĄCZONYCH – STUDIUM PRZYPADKU

Opierając się na przykładzie procesów rozszerzania granic, które dokonały się w XXI wieku, trzeba zauważyć problem asymilacji przestrzennej dawnych obszarów wiejskich do struktury dużego miasta. Włączone w ostatnim czasie obszary z terenów gmin ościennych bezpośrednio przyległych do Białegostoku charakteryzują się dość szczególną strukturą przestrzenną, a mianowicie są terenami:

- zabudowanymi zabudową typowo zagrodową i wykorzystywaną lub nie do celów mieszkalnych i prowadzenia działalności rolniczej,
- zabudowanymi zabudową wykorzystywaną wyłącznie do prowadzenia działalności rolniczej, szczególnie hodowli zwierząt inwentarskich lub w ramach działów specjalnych produkcji rolnej (zwierzęta futerkowe, drób),
- zabudową produkcyjno – usługową i usługową (warsztaty samochodowe, zakłady produkcyjne),
- zabudowanymi zabudową mieszkaniową jednorodzinną – typowo miejską,
- niezabudowanymi wykorzystywanymi rolniczo w różnym stopniu.

Z racji bliskości miasta, tereny te były już w zainteresowaniu inwestorów, poszukujących działek budowlanych na cele mieszkaniowe jednorodzinne lub produkcyjno – usługowe. Skutkiem tego od kilku lat postępował proces urbanizacji tych terenów, dokonujący się w ostatnich latach w sposób niezaplanowany, chaotyczny i przypadkowy w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy i decyzje o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Problemem przy zabudowie kolejnych obszarów był brak wydzielonych dróg publicznych i infrastruktury. Skutkiem zmiany granic i przynależności terytorialnej była utrata ważności miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, sporządzonych przez gminy ościenne przed 1995 rokiem. Plany te i tak traciły ważność z mocy prawa po roku 2003.

¹ H. Nowara, R. Sikorski, R. Małyszko, J. Stomał, Białystok Rozwój przestrzenny miasta, Białystok, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Białymstoku Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Towarzystwo Urbanistów Polskich – Koło w Białymstoku, 1969

² Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Białymstoku 1950-1973, Uchwała V/43 MRN w Białymstoku z dn. 13 XI 1952 roku w sprawie zmiany granic Białegostoku

³ Zarządzenie Nr 30/73 Prezydium WRN w Białymstoku z dn. 25 IV 1973 roku w sprawie zmiany granic miasta Białegostoku

Również, ze względu na zmianę granic administracyjnych, utraciły moc plany miejscowe sporządzone po 1995 roku, jak i studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Wynikało to z interpretacji prawnej opartej na doktrynie wskazującej, że derogacja aktów prawa lokalnego jest następstwem konkretnie określonych zdarzeń, takich jak m.in. okoliczność prowadząca do zmiany terytorium, na którym obowiązuje dany akt prawny. Uznano więc, że plany miejscowe obowiązujące wcześniej na obszarze włączonym do granic miasta tracą moc, gdyż są prawem obowiązującym jedynie na obszarze danej gminy w ramach kompetencji i woli jej organów, co także wynika z art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Ryc. 2. Białystok – obecne granice administracyjne z obszarami przyłączonymi (Zawady, Dojlidy). J. Tokajuk 2011

Fig. 2. Białystok – present administration limits and annexed territories (Zawady, Dojlidy). J. Tokajuk 2011

Tak więc obszary te, w momencie przyłączenia, znalazły się w stanie białej plamy planistycznej i improwizacji inwestycyjnej. Różne są też oczekiwania mieszkańców przyłączonych terenów i właścicieli gruntów. Większość z nich oczekuje wzrostu wartości gruntów i możliwości dokonania podziałów geodezyjnych działek użytkowanych rolniczo, a następnie ich zbycia pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, co jest, według powszechnego mniemania, najprostszym sposobem osiągnięcia korzyści finansowych z ziemi rolnej. W przypadku terenu Zawad problemem okazały się istniejące fermy, w których od kilkunastu lat była prowadzona hodowla lisów. Ze względu na brak jakichkolwiek możliwości porozumienia się pomiędzy właścicielami sąsiadujących

terenów, ani innych możliwości prawnych pogodzenia sprzecznych interesów, wynikających z przepisów szczególnych – np. ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, kodeksu cywilnego, ustawy o ochronie środowiska czy z prawa miejscowego np. regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta, podjęto próbę rozwiązania konfliktu w oparciu o prawo miejscowe tj. poprzez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Ryc. 3. Obszar dawnej wsi Zawady - stan obecny. Google maps 2011

Fig. 3. Area of ex Zawady village - present state. Google maps 2011

I tak w dość niedługim czasie, w 2006 roku, został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Zawady w Białymstoku, mocą którego dotychczasowy teren rolny, na którym znajdowały się fermy hodowli lisów i w bezpośrednim ich sąsiedztwie, uzyskał wielorakie przeznaczenie rolnicze w zakresie upraw polowych i ogrodniczych z dopuszczeniem prowadzenia działalności agroturystycznej oraz mieszkaniowe jednorodzinne. Zabieg planistyczny polegał na tym, że zapisy planu nie pozwalały na budowę nowych obiektów ani przebudowę, rozbudowę i modernizację istniejących budynków inwentarskich, a więc skazywały je na docelową likwidację nie uniemożliwiając jednocześnie prowadzenia działalności hodowlanej. Z kolei plan dopuszczał budowę budynków mieszkalnych po likwidacji obiektów związanych z hodowlą zwierząt, a więc też nie od razu po wejściu planu w życie. Autorom planu zależało przede wszystkim na tym, aby prowadzący hodowlę zwierząt zdali sobie sprawę z faktu znalezienia się w granicach administracyjnych dużego miasta, skutkującego nieuchronnością konieczności likwidacji działalności hodowlanej, chociaż nie od razu, a po upływie pewnego okresu przejściowego. Tak więc, z treści planu wynikało, że pomimo przejściowego okresu dopuszczalności istnienia obiektów inwentarskich, likwidacja gospodarstwa hodowlanego na obszarze wiejskim włączonym do terenu miasta jest nieunikniona. Okazało się, że argumenty te dotarły do właścicieli gospodarstw hodowlanych ponieważ plan nie został zaskarżony ani przez nich, ani też przez ich adwersarzy.

Ryc. 4. Rysunek planu miejscowego (uchwała LVII/675/06 Rady Miejskiej Białegostoku 2006)

Fig. 4. Plan of a building (resolution LVII/675/06 of Town Council of Białystok 2006)

4. ORZECZNICTWO SĄDOWE DOTYCZĄCE USTALEŃ PLANISTYCZNYCH

Zapisy planu wzbudziły jednak wątpliwości organu nadzoru, który stwierdził nieważność uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Zawady w Białymstoku w części, dotyczącej m.in. przeznaczenia przedmiotowego terenu. Organ nadzorczy, stwierdzając częściową nieważność uchwały podniósł, że plan miejscowy wprowadza na jednym obszarze planistycznym - tereny oznaczone na rysunku złożonymi symbolami 5.1R/AG/MN/EE/Ls, 5.2R/AG/MN/EE/Ls – kilka różnych przeznaczeń, nie rozgraniczając jednocześnie terenów o zróżnicowanym przeznaczeniu, co narusza przepis art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Zdaniem organu postępowanie takie jest niezgodne z zasadą kształtowania przestrzeni na danym obszarze i stoi w sprzeczności z zasadami sporządzania planu miejscowego, powodując nieważność uchwały w części.

Zaskarżony plan, po uwzględnieniu skargi Miasta Białegostoku, został jednak ostatecznie utrzymany w mocy przez wojewódzki sąd administracyjny w części dotyczącej istoty problemu opisywanego konfliktu (Wyrok WSA w Białymstoku SA/Bk 548/07 z 2007 roku).

Warto przy tym zwrócić uwagę na kwestię ukształtowanej linii orzekania przez sądy w podobnych sprawach dotyczących właśnie konfliktów na etapie sporządzania planów miejscowych na obszarach styku istniejącej zabudowy wiejskiej – zagrodowej i planowanej, wchodzącej na te tereny zabudowy mieszkaniowej.

Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie SA/Wa 297/09 – z 2009 roku, stwierdzono nieważność w części uchwały w sprawie planu miejscowego, który w swoich zapisach określał, że teren nim objęty został przeznaczony na realizację i utrzymanie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług nieuciążliwych z dopuszczeniem zabudowy zagrodowej. Plan jednocześnie zakazał produkcji rolnej, ogrodniczej i sadowniczej choć dopuszczał zabudowę siedliskową. Jak podkreślił sąd

zapisy planu powinny być przede wszystkim sformułowane w sposób jasny i zrozumiały, aby nie było wątpliwości interpretacyjnych. Mieszkańcy obszaru objętego planem, jak i organy administracji, muszą mieć jasność co do przeznaczenia w planie działek jak i istniejących zakazów i ograniczeń. W tym przypadku plan naruszył interes prawny skarżącego jako właściciela nieruchomości. Ustalenie planu zakazujące w tym obszarze wszelkiej działalności, w tym rolniczej uniemożliwiło mu korzystanie z nieruchomości zgodnie z jej przeznaczeniem. W świetle przytoczonego wyroku należy stwierdzić, że dokonywanie zabiegów planistycznych zmierzających do pogodzenia dwóch różnych i sprzecznych funkcji poprzez zapisy planów miejscowych prowadzi do:

- trudności interpretacyjnych,
- wstrzymywania procesów inwestycyjnych,
- narastania konfliktów.

5. JAKIE POWINNY BYĆ ZAPISY PLANÓW MIEJSCOWYCH DOTYCZĄCE PRZEZNACZENIA TERENÓW NA OBSZARACH WIEJSKICH STREFY PODMIEJSKIEJ I OBSZARACH WŁĄCZONYCH W OBRĘB GRANIC ADMINISTRACYJNYCH MIAST

W związku z powyższym, na podstawie przytoczonego orzecznictwa w dwóch sprawach można stwierdzić, że plan miejscowy tworzony dla obszarów przyłączonych do terenów miejskich lub plan miejscowy na obszarach wiejskich w strefie podmiejskiej powinien jednoznacznie rozstrzygać kwestię przeznaczenia terenu. Z założenia, już na etapie przystąpienia do sporządzenia planu, należy unikać dokonywania tzw. podwójnego czy mieszanego przeznaczenia. Pogodzenie sprzecznych funkcji jest niemożliwe a próby jego dokonania są nieuzasadnione i niepotrzebne. Możliwe jest jedynie wprowadzenie okresu przejściowego. Trzeba zdawać sobie sprawę, że teren znajdujący się w granicach miasta musi być dostosowany do funkcji miejskich, wobec czego, wskutek planu miejscowego, dotychczasowe rolnicze przeznaczenie terenu zostanie zmienione. Podobnie władze gmin strefy podmiejskiej, powinny być świadome nieuchronności konfliktów, a w związku z tym konieczności podejmowania odpowiednich działań w oparciu o prawo miejscowe i umiejętnie z niego korzystanie. Warto wspomnieć, że plan miejscowy Zawad, w obszarze opisywanego problemu, po pięciu latach od jego uchwalenia, został zrealizowany. Obie fermy lisie nie prowadzą działalności, chociaż obiekty inwentarskie jeszcze istnieją. Prawdopodobnie niebawem grunty zostaną, po dokonaniu podziałów geodezyjnych, sprzedane i zabudowane w sposób podobny jak tereny sąsiednie.

SPATIAL CONFLICTS OF EXISTING AGRICULTURAL BUILDINGS AND FUTURE HOUSE BUILDINGS IN SUBURBAN AREAS, INCLUDED TO TOWN AREA OF BIALYSTOK

1. INTRODUCTION

The impact of a big city, expanding its borders causing inevitable spatial-functional conflicts. It can be concluded that the reconciliation of farm building and farming activities from residential buildings in rural areas, suburban areas and in areas connected to the city is often impossible and liquidation of existing farm buildings features and agricultural activities is only a matter of time. There are only rare situations where habitants of residential buildings whose lifestyle is completely unrelated with agriculture and farms, coexists peacefully.

2. SPATIAL DEVELOPMENT OF BIALYSTOK

The city of Białystok was founded by Stephen Nicholas Branicki the father of Hetman Jan Klemens, in 1692. The city was sitting on a surface of about 50 hectares got civic rights. In the mid-eighteenth century, Bojary village, located on the right bank of the Biała River, has been absorbed to the limits of Białystok. Next absorbed villages into the city limits were Białostoczek, Starosielce, Sloboda (Swoboda), Ogrodniki Wysokostockie, Wysoki Stoczek and mill villages: Marczuk and Antoniuk. To the World War II, the city of Białystok area was 39 km². In the fifties of the twentieth century, were incorporated into city limits whole villages: Bacieczki, Bacieczki Kolonia, Korycin and part of the village Klepacze, Krupniki, Fasty, Zaścianki and Zawady. Also forests with a total area of 755 ha were incorporated to the city limits. In the seventies to the city limits were included Bagnówka, area of Zakłady Silikatowe, areas of state forests, Dojlidy ponds and orthodox cemetery "Dojlidy", with a total area of 920 ha. In recent years, Białystok absorbed - in 2002 the village Zawady (420 ha) of commune Dobrzyniewo Koscielne and - in 2006 the villages of Dojlidy Górne, Zagórki and Kolonia Halickie (830 ha) of commune Zabłudów. In this way, the city has reached the present area of approximately 102 km².

3. CONNECTED AREAS ASSIMILATION PROBLEM - A CASE STUDY

Based on the examples of extending boundaries that occurred in the twenty-first century, assimilation problem of the former spatial structure of rural areas to large cities, must be noticed. Incorporated areas of neighboring land to the Białystok have a fairly specific spatial structure. These areas are often typical farm buildings, used for agricultural activities such as livestock husbandry or in the special branches of agricultural. Because of proximity to the city, these areas were already in the interest of investors looking for building plots for residential single-family or production - service. Process of urbanization of these areas was unplanned and chaotic. The problem with building of these areas was the lack of planned dedicated public roads and infrastructure. As the effect of borders change and territorial affiliation was the validity loss of local zoning plans, conditions and directions of spatial development. These areas, at the time of connection, became a white stain in planning and investment improvisation. Residents of connected sites and land owners expectations are also different. Most of them expects that the value of land will rise and surveying division of agricultural plots possibility and then they expect sales plots for residential houses, which is, according to popular belief, the easiest way to achieve financial benefits from agricultural land. In the case of land Zawady problem turned out to an existing farm, where for several years foxes were breeding. Due to the lack of any possibility of agreement between the owners of adjacent land, an attempt was made to resolve the conflict through the local zoning plan. In 2006, the local plan was adopted, whereby the existing agricultural land on which the fox farms were located and the lands in the immediate vicinity, obtained a multiple-use of agricultural and horticultural field crops for the admission of agri-tourism activities, and family housing. Records of the plan did not allow new construction or remodeling, expansion and modernization of existing livestock buildings, and so doomed them, indirectly banning breeding activity. The plan allowed the construction of residential buildings after the decommissioning of animal husbandry. Authors of the plan wanted that farms owners realized the fact of the need for liquidation of breeding activities, though not immediately, but after a transitional period. Thus the plan indicated that despite the existence of a transitional period, the admissibility of livestock buildings, the elimination of farm in a rural area turned into a town area is inevitable. The plan was not challenged by either the owners of farms, nor by their adversaries.

4. JUDICIAL DECISIONS CONCERNING THE PLANNING ARRANGEMENTS

Records of the plan have raised concerns the supervisory authority that annulled the resolution in part on land use. The supervisory authority, stating the partial invalidity of the resolution argued that the plan is amended on a local area planning several different destinations, no demarcation of sites with a different purpose, in violation of law. According to the authority of such conduct is incompatible with the principle of shaping the space and is contrary to the principles of preparing the local plan. Supervisory decision was challenged by the city of Białystok to the administrative court. The plan, after considering the complaint was upheld in part on describing the conflict. It is worth to pay attention to the issue of the formed line of courts rule in similar cases of rural buildings, and planned residential buildings. Verdict of the Regional Administrative Court in Warsaw in 2009, annulled the part of the resolution on the local plan, which defined the area it covered was for the single-family residential and small services while allowing crofts. The plan also banned the production of agricultural, horticultural and orchards but allowed farm buildings. The court held that the plan violated the property owner interests. Establishing a plan to prohibit any activity, including agriculture prevented him from using the property for its intended purpose.

5. WHAT RECORDS OF LOCAL PLANS FOR LAND USE IN RURAL, SUBURBAN AREA AND INCLUDED IN THE SPHERE OF THE ADMINISTRATIVE BOUNDARIES OF CITIES AREAS SHOULD BE

The local plan created especially for areas connected to the urban or local plan for rural areas in the suburban area should clearly settle the issue of land use. Avoid dual or mixed land use. Reconciling conflicting functions is unfounded. It is possible to introduce a transitional period. The area located within the city limits must be adapted to urban functions, and therefore, the existing agricultural use of the land is changed. The city and suburban area communities, should be aware of the inevitability of conflict, and therefore need to take appropriate action based on local law and skillful use of it. It is worth mentioning that the local plan of Zawady, under the described problem, five years after its enactment, has been realized. Both fox farms are not operating, although the livestock buildings still exists. Probably soon after the land division, farms will be sold and built in a manner similar to adjacent areas

BIBLIOGRAFIA

- [1] H. Nowara, R. Sikorski, R. Małyżko, J. Stomal, Białystok Rozwój przestrzenny miasta, Białystok, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Białymstoku Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Towarzystwo Urbanistów Polskich – Koło w Białymstoku, 1969
- [2] T. Popławski, Przestrzeń współczesnego miasta Białegostoku na tle historycznych podziałów, Białostoczczyzna Nr 2, 1996, str. 9-19,
- [3] Uchwała Rady Miejskiej Białegostoku Nr LVII/675/06 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, Rada Miejska Białegostoku, 2006,
- [4] Wyrok WSA w Białymstoku SA/Bk 548/07, 2007,
- [5] Wyrok WSA w Warszawie SA/Wa 297/09, 2009.

O AUTORZE

Autor jest architektem, urbanistą, wieloletnim pracownikiem administracji samorządowej, zajmującym się kwestią planowania przestrzennego i gospodarki gruntami. Jednocześnie od 2000 roku jest czynnym planistą, głównym projektantem planów miejscowych, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz członkiem Mazowieckiej Okręgowej Izby Urbanistów z siedzibą w Warszawie.

AUTHOR'S NOTE

The author is an architect, urban planner, an employee for many years of local government administration, dealing with the issue of spatial planning and land management. At the same time since 2000, is an active planner, chief designer of local plans, study conditions and directions of spatial development and a member of the Regional Chamber of Town Planners Mazowiecka, based in Warsaw.